

Automatizált téglagyár

Több mint 150 millió forintos költséggel felépült az ország legkorszerűbb automatizált téglagyára Bakony-szentlászlón. A 145 méter hosszú és 43 méter széles csarnokban — a kívánság-nak megfelelő méretben — évente 54 millió téglát gyárthatnak majd. A gépi berendezések jó részét — például a legjellegzetesebb téglagyári egységet — a prést — a Szovjetunió szállítja. A modern üzemben két ember gyárthat évente 1 millió téglát. A személyzet lényegében csak a diszpécseri és a karbantartási teendőket látja el. A csarnokban az időjárástól függetlenül egész évben megszakítás nélkül termelhetnek. Az új téglagyár, amelyben már előállították az első próbatéglákat, rövidesen megkezdí a próbaüzemelését.

Lényegesen növekedhet a mezőgazdaság gázfelhasználása

Szegeden folytatja munkáját a gázkonferencia

Szegeden tegnap délelőtt 9 órakor folytatta munkáját a megyei tanács háza nagytermében az országos gázkonferencia. Az írásban előre kiadott előadásokhoz Póra Ferenc, az Országos Köolaj- és Gázipari Tröszt gázgazdálkodási osztályvezetője mondott referátumot. Az érdekes szakmai vonatkozások mellett külön is szólni kell dr. Bencze János dolgozatának témájáról: a mezőgazdaság gázfelhasználásának lehetőségeit, s problémáit tárgyalta.

A mezőgazdaság fejlődésének ütemét jelentősen meggyorsíthatjuk a tartalékok feltárással, s ide sorolható a földgázfelhasználás is. A Dél-Alföldön mintegy 60 mezőgazdasági üzem alkalmas a földgáz hasznosítására. Országos méretekben viszont számításba lehet venni a nagy területeket behá-

lózó kétezer kilométer gázvezeték mentén érdekelt üzemeket is.

Az elsők, az úttörők, Békés és Csongrád megyében találhatók, de még nagyon elején járunk a lehetőségek kiaknázásának. Mostanra kirajzolódott a hasznosítás fő területei is. A növénytermesztés, — például szalás takarmányok, szemes termények szárítása — a zöldsejtermesztés — palántanevelés, zöldségajtatás stb. — mellett vidékünkön a hagyma, paprika hőkezelése is idetartozik. De a borjűnevelektől a sertésleteleken át a csibekeltetésig jó eredményeket ígér a földgáz az állattenyésztésben is. A komplex gázhasznosítási tervben figyelembe kell venni kommunális létesítmények, segéd- és kiegészítő üzemek, valamint fűtők és tárolók hőellátását is. Elő-

nyös lehet különféle együttműködési formák szervezése, például zöldségtermelő szövetkezetek, társulva „palántagyárakat” alapozhatnak a földgázenergiára.

Mindent egybevetve **lényegesen növekedhet a mezőgazdaság földgázfelhasználása**. A negyedik ötéves terv során szükség is van a gyors növekedésre, ehhez azonban rendszeres és szervezett segítséget kell adni a térszervezőknek, gazdaságoknak, ideértve különféle kedvezmények nyújtását is. Mivel a gázfelhasználás módjai és előnyei a mezőgazdaságban még **alig** ismertek, szükséges, hogy az egyelőre csekély számú gázfelhasználó üzem tapasztalatait, minél szélesebb körben ismertessék. A gázellátással kapcsolatos, szerteágazó problémák megoldására egy szervezet létrehozását is javasolja a tanulmány szerzője.

A konferencia második napján több külföldi előadás is napirendre került. V. Sz. Loginov, a műszaki tudományok kandidátusa, a korrózió elleni védekezés szovjet módszereit ismertette, J. F. Djakov mérnök pedig a moszkvai föld alatti létesítmények korrózió elleni védelmével kapcsolatos tapasztalatokat. Az NDK-beli dr. Georg Hofman professzor „*a gázláng, mint szerszám*” címmel tartott előadást Henri Buchenot pedig a francia gázművek tapasztalatai alapján a gáztüzelésű fűtőberendezések hangszigeteléséről számolt be. Ma délelőtt további referátumokkal folytatódik a gázkonferencia.

Váltson tempót a MÁV is!

Mint köztudott, augusztus 15-étől új rend lép életbe a teherpályaudvarokon: a Gazdasági Bizottság döntése értelmében sokat fizetnek azok az üzemek, vállalatok, intézmények, amelyek késlekednek a vagonok rakodásával. A döntés, s az azóta megjelent sajtócikkek, hozzáfűzött vélemények nagy visszhangot keltettek az érdekeltekben. Végre a megfelelő elszántsággal láttak hozzá jelenlegi legnagyobb közlekedési, szállítási gondunk megoldásához.

Ahogy a MÁV-nál és az érdekelt vállalatoknál mondják, az új rendelkezés világosan fogalmaz, nagyon is pontosan meghatározza a követelményeket. Nyilvánvaló a címzett kötelessége és megnövekedett felelőssége. De emellett szó kell, hogy essék a MÁV-ról is. Az újságíró meggyőződött arról, hogy csupán a vállalatok erőfeszítésével, egymagában nem oldódik meg a szállítási gond.

A napokban többször is a teherpályaudvaron jártam. Ezúttal nem a MÁV szakembereivel, hanem azokkal a vállalati tisztségviselőkkel, akik tényleg igyekeznek a számukra érkezett küldeményeket gyorsan elszállíttatni. Tény, hogy ehhez az eddiginél nagyobb segítségre szorulnak! Beszéltem a MÁV tisztségviselőivel, akik maguk is elismerték, hogy mostanában, sajnos, a kelleténél hosszabb ideig tart a teheráru utazása. Az eredeti három nap helyett bizony nagyon gyakran hétfőtől vasárnapig fordul az áru az állomások között. (Éppen a kevés kocsi, szállítóeszköz miatt.)

S ha megérkezett az áru a pályaudvarra, akkor is elég sok időnek kell eltelnie, míg a címzett tudomást szerez az érkezésről, vagy míg a szerelvényt, illetve a kocsikat a rakodóhelyre tolja a mozdony! Könnyen elképzelhető, hogy milyen nagy akadályt jelent ez, még a jó szándékú vállalatoknak is. Ahogy a szállítástervezők mondják: „A nehezen szerzett rakodóbrigádok tétlenül várakoznak, emberek zúgolódnak, s nemegyszer faképnél hagyják megbízóikat.”

Végighallgatva a MÁV és a vállalatok, például az AKÖV, vagy a nagy forgalmat lebonyolító üzemek szakembereinek beszélgetését, kiderült, hogy mindkét fél tisztában van a helyzettel, s azzal, amit a változásért tenni kell. A MÁV ma már látja és ismeri a saját gyenge pontjait. Tudja, hogy az egész népgazdaság életét, befolyásoló szállítási felkészültséget, a vállalatok és a MÁV jó partneri együttműködésével lehet csak megoldani!

Szombattól mindenképpen elől majd a teherpályaudvarokon, hogy mennyit értek a tanácskozások, az érdekeltek végrehajtják-e a Gazdasági Bizottság határozatát. Figyelmet érdemel a kellő felkészülés. Az érdemleges eredményhez azonban nélkülözhetetlen a MÁV tempóváltatása is: a jelenleginél gyorsabb információk szolgálatra van szükség, a mozdonyoknak gyorsabban kell a rakodóvágányokra rendezni a szerelvényeket stb.

Matkó István

Jó kezekben a házgyár építése

Az ácsok „kiköltöztek” a csarnokból, most már a házgyár melletti kiszolgálóépület betonformáit készítik

Aki ismeri nagy építkezéseink sorsát, nagyon aggódott a szegedi házgyárért. Vajon nem lesz-e belőle is „modern babil”, ahol a tucatnyi al-, fő- és mellékvállalkozó munka helyett vitatkozik, illetve ahol készakarva nem akarják érteni egymás szavát?

A szegedi házgyár hamarosan elkészül, most már tudjuk, hogy nem lett belőle „vitafészek”. Építői nagyon derekasan dolgoztak eddig is, tartották a határidőket. A napokban ismét „életbevágó” fordulóponthoz érkezett a kombinát sorsa: most dől el, hogy a szorgos építőiparosok után megjelenhetnek a technológiai szerelők, akik majd a gépeket illesztik helyükbe?

— Mikor találhatom meg a házgyár építésének vezetőit? — kérdezem a telefonban.

— Bármikor, hiszen másfél hónap óta nem tartanak szünetet — válaszolja a DÉLÉP egyik vezetője. Majd hozzáteszi: „Garaiékat, mondom, bármikor felkeresheti szombaton és vasárnap is, ők most „forradalmi” módszerekkel dolgoznak!”

A vagonról nemrég lerakott hatalmas szovjet gépek árnyékában találok a „parancsnokságot”. Garai Andor mérnököt, a házgyár fiatal építészvezetőjét, Szilágyi Lajos főművezetőt, Hetényi Béla és Berkó Ferenc művezetőket. Egy rajzról olvassák le a leendő csatorna helyét, és jó tíz percre beletelik, amíg a szimpa-

likus mérnök válaszolhat a kérdésekre.

— Augusztus 20 számunkra nemcsak az alkotmány ünnepe, hanem saját sorsdöntő fordulónk is. Amennyiben sikerül teljesíteni vállalásunkat — a nagycsarnokot átadni a szerelőknak —, a továbbiakban már csak **rajtuk múlik**, hogy a kombinát termel-e jövőre, 1971 első felében próbát futhatnak-e a gépek? Most néztük végig szaktársaimmal az egész házgyárat, s nem tagadom, **nagyon boldogok vagyunk!** Nem kérdés most már, hogy készen leszünk-e; bátran állítom, **elkészültünk, elkészültünk**. Nem volt hiába a több mint másfél hónapos egvűgtében végighajtott műszak, a gépalapok megvannak, a csarnokban átadjuk a stafétabotot! Mi annak idején, mint ismeretes, vállaltuk, hogy **egy évvel hamarabb** elkészül a házgyár. Ez az augusztus 20-i átadás nagyon-nagyon sokat tett ezért.

— Miként sikerült?

— Munkánk kiemelt helyet kapott a beruházások sorában, ez ismeretes. De minden hivatalos felkiáltójele mellett én az emberek felelősségében, a kubikosok, ácsok, kőművesek, gépkezelők **elszántságában** találok magyarázatot. És még valami: Az építkezés szinte töltő szervezeti körben bonyolódik, a munkaköri kötelességünkön túl olyan szocialistabrigád-mozgalm bontakozott ki, amely túllendített bennünket a holtpontra.

Nagymihály László, a DÉLÉP lelkes szakszervezeti aktivistája mondta, búcsúzóul: „**Vállalatunknál talán itt a legjobb a versenyszellem.** A fiatal műszakiak törzsgárdája köré olyan munkásbrigádok szerveződtek, akiket sohase kellett noszogatni a szó legszorosabb értelmében, ők maguk csináltak versenyt a munkából. Az sem véletlen, hogy a **szocialista építészvezetőség** címet nemrég nyerte el a 712. számú — azaz a házgyári építészvezetőség.”

M. I.

Kártérítésre egymilliárd forint

Az Állami Biztosító félévi statisztikája szerint növekedett a biztosítás iránti igény. Az év első hat hónapjában mintegy 700 000 új biztosítást kötöttek vagy cserélték át a régit korszerűbb formára. A magasabb térítést nyújtó CSEB-biztosítást például több mint kétszázzezen kötötték meg, százötvenezen pedig a bővített vagyonbiztosítást vették igénybe. Az Állami Biztosító fél év alatt több mint **egymilliárd forint** kártérítést fizetett ki,

annyit, mint 1967-ben egész esztendőben. A termelőszövetkezeteknek nyújtott kártérítés a tavalyi első félévhez képest 25 százalékkal növekedett.

A lakosságnak 320 millió forintot fizettek ki, 40 százalékkal többet, mint a múlt év első hat hónapjában. Ezen belül 60 millió forint jutott az árvízkárosultaknak; 30 millió kitélepitési térítésekre, 30 millió pedig a karbecslésnél elsőként sorra kerülő **falvak épületkáraitra**.

Készül az ifjúsági törvénytervezet

Eddig több mint 700 javaslat érkezett

Az egységes ifjúsági törvény megalkotásának előkészületeiről tájékoztatták az illetékesek az MTI főmunkatársát. A Központi Bizottság határozata — amely feladatul szabta a törvény előkészítését — élénk tevékenységet indított el a törvényelőkészítés hivatalos fórumain, elsősorban az Igazságügyminisztériumban és a társadalmi szervezetek körében, mindenképp a KISZ-ben.

A televízió és a KISZ nagysikerű vetélkedője nyomán beérkezett javaslatok százai új szint vittek a törvényalkotó munkába: először nyilvánult meg a demokratizmus olyan formában, hogy már a további vita alapjául szolgáló tervezetek a megalkotásában is önkéntes társadalmi munkatársak ezrei vettek részt.

Az állami és a társadalmi törvényelőkészítés párhuzamosan haladt. Dr. Markóza Imrénének, az igazságügyminiszter első helyettesének vezetésével törvényelőkészítő bizottság alakult, amely első ülésén meghatározta a tör-

vény felépítésének, tartalmának fő elveit és elkészítette a további teendők menetrendjét. A bizottság, amelyben az Igazságügyminisztérium törvényelőkészítő szakemberein kívül az érdekelt tárcák és társadalmi szervezetek képviselői is helyet foglalnak, munkabizottságot küldött ki a gyors, alapos és sikeres törvényelőkészítés érdekében.

Az előkészítő munka első szakaszában szeptember 15-ig kell kidolgozni a törvényjavaslat részletes tematikáját, amely már megjelölt mit kell magában foglalnia az egységes ifjúsági törvénynek. A kiküldött munkabizottságra ebben a szakaszban rendkívül nehéz feladat hárul, hiszen egyebek között fel kell dolgozni és a lehetőség szerint hasznosítani a televíziós vita során beérkezett nagyszámú — több mint 700 javaslatot. Az indítványok száma egyébként napról-napra nő, ami a társadalom rendkívüli érdeklődését bizonyítja. Ifjúsági vezetői és alapszervezetek éppúgy küldenek be figyelemre méltó elgondolásokat, mint idősebb emberek, akiknek írásai szintén az ifjúság szeretetéről, a jövő feltevéseiről tanúskodnak.

A KISZ által rendszerezett hatalmas „közvéleményanyag” a napokban kerül át az Igazságügyminisztériumba, ahol a már említett munkabizottság augusztus végéig összeállítja a törvényjavaslat tematikáját. Természetesen a munkabizottság gondosan tanulmányozza az ifjúsággal kapcsolatos külföldi törvény- és illetőleg rendeletalkotásokat is.

Sok segítséget ad a munkához az a körülmény, hogy a KISZ Központi Bizottsága a legutóbbi hónapokban kétszer is foglalkozott ifjúsáspolitikai kérdésekkel. Először az 1016-os kormányhatározat végrehajtásának tapasztalatait vitatták meg, majd a lányok és fiatalasszonyok helyzetével foglalkoztak. A munkabizottság jelentése szeptember elején kerül a törvényelőkészítő bizottság elé.

A következő lépés már magának a törvénytervezetnek a kidolgozása lesz. Ez a munka előreláthatólag október 10-ig fejeződik be. Utána november 20-ig vitára bocsátják a törvénytervezet alapelveit és legjelentősebb rendelkezéseit, majd a vitában elhangzottak nyomán a hasznosítható javaslatokat figyelembe véve december végéig átdolgozza a törvénytervezetet.

Január 10-ig az országos ifjúsáspolitikai és oktatási tanács elé terjesztik a tervezetet és a tanács javaslatainak megfelelően — ha szükséges — január 31-ig újból átdolgozzák. A tervezetnek a kormány elé terjesztése előtt még mód lesz az illetékes országgyűlési bizottságokban és a KISZ KB ülésein elhangzó vélemények, javaslatok figyelembe vételére is. A kormány határozatának megfelelően ugyanis, 1971. március 31-ig kell a tervezetet a kormány elé terjeszteni. A kormány állásfoglalása után már a törvényalkotás ismert útján halad tovább az ifjúság jogait és egyben kötelességeit is meghatározó törvényjavaslat.